

הכנסת העשרים וחמש

יוזם: חבר הכנסת ינון אזולאי

6296/25/פ

הצעת חוק סמכויות לשם מניעת ביצוע עבירות באמצעות אתר אינטרנט (תיקון – מניעת הונאות באמצעי תשלום), התשפ"ו–2025

1. תיקון סעיף 1 בחוק סמכויות לשם מניעת ביצוע עבירות באמצעות אתר אינטרנט, התשע"ז – 2017¹, בסעיף 1, בהגדרה "עבירה", בסופה יבוא:
- "(4) עבירה לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום, התשע"ט–2019²;"

דברי הסבר

בשנים האחרונות אנו עדים לעלייה מתמדת בהיקף פעילות ההונאה במערכת הפיננסית על ידי נוכלים, ארגונים ורשתות עברייניות. בתוך כך, הולך וגובר השימוש בהונאה באמצעות "דיוג" (Phishing) – הונאה מקוונת בה מתחזה התוקף לגורם מהימן במטרה להערים על הקורבן ולגרום לו לחשוף מידע אישי ורגיש. למשל, במקרה טיפוסי, הונאת הדיוג מתבצעת על ידי משלוח הודעת דוא"ל או מסרון על ידי התוקף תוך התחזות לגוף פיננסי מוכר, באמתלה כי הקורבן נדרש לבצע פעולה או לקבל מידע באתר האינטרנט של אותו גוף. להודעה מצורף קישור, אשר לחיצה עליו תעביר את הקורבן לאתר אינטרנט הדומה מבחינה ויזואלית לאתר החברה שממנה כביכול נשלחה לו ההודעה. שם יתבקש הקורבן לספק פרטים אישיים כגון: פרטי כרטיס אשראי, סיסמה לאתר הבנק, פרטי חשבון, וכיוצא בזה, נתונים אשר נועדו לאפשר לתוקף לקבל גישה לחשבון של הקורבן ולהעביר כספים לחשבון אחר, ממנו יכול התוקף למשוך את הכספים או לבצע באמצעותם עסקאות בבתי עסק.

נוכח היקפן המתרחב של הונאות הדיוג, קיים אינטרס משותף לכלל הנוגעים בדבר לנקוט בדרכי פעולה נוספות וחדשות שיסייעו להתמודד עם תופעה זו. מדובר באינטרס של הציבור כולו ובייחוד של מגזרים בעלי אוריינות דיגיטלית נמוכה, שהם הנפגעים העיקריים מפעילויות ההונאה. זהו גם אינטרס של הגורמים המדינתיים האמונים על אכיפת החוק, ושל הגופים הפיננסיים, שמקרי ההונאה פוגעים באמון בהם וגורמים להם לנזקים משמעותיים לנוכח האחריות הרחבה המוטלת עליהם על פי הדין.

¹ ס"ח התשע"ז, עמ' 1040.

² ס"ח התשע"ט, עמ' 201.

אחד הקשיים איתם מתמודדות רשויות האכיפה והגופים הפיננסיים במאבקם נגד הונאות מעין אלה, הוא במניעת המשך ביצוען לאחר זיהוי הפעילות החשודה. על כן, כדי לאפשר מניעה יעילה, מוצע להוסיף להגדרה "עבירה" בחוק סמכויות לשם מניעת ביצוע עבירות באמצעות אתר אינטרנט, התשע"ז–2017 (להלן – חוק הסמכויות) עבירה לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום, התשע"ט–2019, הקובע עונש של שלוש שנות מאסר על "מי שנטל או החזיק רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם, בכוונה להשתמש בו או לאפשר לאחר להשתמש בו; לעניין זה, "נטילה" – כהגדרתה בסעיף 383(ג)(1) לחוק העונשין".

סעיף זה קובע עונש מאסר למי שנוטל ממשלם, ללא הסכמה או בהונאה, פרטים המאפשרים מתן הוראת תשלום. הוספת פרט זה לעבירות שלשם מניעתן מוסמך בית המשפט ליתן צווים לפי חוק הסמכויות, תאפשר לבית המשפט להורות על הגבלת גישה או הסרת אתר האינטרנט המשמש לנטילת פרטי אמצעי התשלום, ובכך לחסום את הגישה של הציבור הרחב לאתר המתחזה. בכך, תתאפשר פעולה מהירה ויעילה לחסימת ערוצי ההונאה לאחר זיהוים, אשר תסייע לצמצם באופן משמעותי את הנזק הנגרם מהונאות אלו.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ו בחשוון התשפ"ו (17.11.2025)